

11785 - Палонч (бохчун, кундош)-аш ўро бо забони худ азият медиҳад ва ба ӯ салом намедиҳад

савол

Ҳар гоҳ зан ҳамсари дуввум бошад ва ҳамсари аввал ўро таҳдид кунад, нафрин намояд ва ба ӯ салом надихад, магар дар назди мардум барои ниғаҳ доштани обрӯи худ, аммо агар танҳо бошанд ва касе бо ҳамроҳии онҳо набошад, бо ӯ суҳан намекунад, дар ин ҳолат чӣ бояд кард? Ман 9 сол боз ҳамсари ин мард мебошам, аммо ҳамсари аввалаш назар ба ман бо ӯ бештар зиндагӣ кардааст.

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Бояд ӯ ба қадри имкон сабр кунад, ба бадӣ бо бадӣ ҷавоб нагардонад ва дар муқобили ифвоғариҳои палонч (бохчун, кундош)-аш хомӯшӣ ва оромиро пеша бигирад.

(Эй хоҳари гиromӣ!) Агар тавонед, ба ӯ номаи таъсирбахше нависед, ин хуб аст. Пас аз ин, шумо масъули рафтору амалҳои ӯ нестед, зеро шумо воқибӣ бар дӯши худ бударо адо намудаед.

Шайх Муҳаммад Ад-Дувайш

Ба суҳанони Аллоҳ таъоло фармонбардор бошед, ки ӯ фармудааст:

وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
سورة الفرقان: ٦٣

«Ва ҳангоме ки ҷоҳилон ононро хитоб кунанд, салом (ба некӣ суҳан) мегӯянд».

(Сураи Фурқон: 63).

Ӯ боз фармудааст:

«Бо некӯтарин шева посух бидеҳ, (агар чунин кунӣ) он касе, ки миёни ту ва миёни ӯ душманӣ аст, ҳамчун дӯсти самимӣ гардад». (Сураи Фуссилат: 34).

Бидонед, беҳтарин посух ба ӯ ин аст, ки агар ӯ дар ҳаққи шумо Аллоҳро нофармонӣ кунад, шумо дар ҳаққи ӯ аз Аллоҳ битарсед.

Аллоҳ ҳидояткунанда ба роҳи рост аст.